

РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕИЪ:

Тихю Приховъ—адвокатъ

Д-ръ Д. Новачевъ—медику

Хр. П. Капитановъ—адвокатъ

КУРИЕРЪ

Независимъ ежедневенъ информационенъ вестникъ

CURIERUL: ziar independent de informațiuni

Principesa Elisabeta" № 9 și 11 Bazargic

Цена 3 лей

ОСНОВАТЕЛЪ Л. П. СТАНЧЕВЪ

Годишенъ абонаментъ 600 лей

За чужбина 1000 лей

ОБЕЩАНИЯ

Както е известно на цялото население отъ Южна Добруджа г-нъ Калиакренския Окръженъ Управителъ, подпомогнатъ отъ г. депутата Т. Еремия следъ старателни грижи и проучвания на реалното положение и крещящитъ нужди на населението бѣха приготвили едно изложение — мемораръ до Министерския Сѣветъ, истъквайки необходимостта отъ гласуването на единъ законъ.

Въ тоя законъ б и требвало да се прокаратъ постановления, които да удовлетворятъ най-елементарната справедливостъ а именно:

Младешитъ, които не сж подали декларация за приемането на ромънското поданство, не сж служели въ редотъ на ромънската армия, да имъ се даде възможностъ да станатъ поданици, съ определено на единъ новъ законъ за подаване деклараций.

Неподалиитъ декларация за проверка на полжитъ имоти и на които имъ се отнема вси-

чката земя, да имъ се даде единъ късь срокъ за подаване подобни декларации, защото инкъ рискуватъ, а мнозина вече и останаха безъ пѣда земя.

Малоимотнитъ, които иматъ подъ 5 хектара и неимащитъ никаква земя селяни да бждатъ оземлени по силата на аграрната реформа съ количеството земя, определена въ нея.

Мина доста време отъ формулирането на тия елементарни искания, а населението все чака съ нетърпение, защото инкъ би се отдало на пълно отчаяние.

Следъ нѣколко дни ще се открие парламента. Припомняйки на г-да инициаторитъ тѣхната благородна наценка, ние се надѣваме, че тѣ сж на своя постъ както всѣкога и че ще направятъ всичко възможно за да видятъ осъщественъ с в о я планъ, създаденъ въз основа на изискванията на справедливостта и реалността.

Скромната дейность

на нашия представителъ въ конгреса на малцинствата въ Женеве, г-нъ адвоката Теодоръ Тошевъ, се знае вече отъ цѣлъ свѣтъ

Въ Парижъ, столицата на Франция, излиза седмичното списание, „Le cri des Peuples“, (Викътъ на народитъ), което се редактира отъ видната личностъ Бернардъ Лекашъ и въ повече отъ 100,000 екземпляра се прѣска по цѣлия свѣтъ. Въ броя отъ 5 септември т. г., това сп. на стр. 16, довърши статията „Чешвъртиятъ конгресъ на европейскитъ народности“, съ следнитъ редове:

„За отбелязване е още участието въ конгреса на г-нъ Тошева, представителъ на българитъ отъ ромънска Добруджа. Ние ще се повърнемъ върху неговата декларация“.

И действително, въ броя отъ 26 септем. т. г. на стр. 18, следъ тия думи:

„Ето много интересната речъ, произнесена отъ г-на Теодоръ Тошевъ, който представяше българитъ отъ ромънска Добруджа“. е помѣстена дословно на френски цѣлата декларация на г-на Тошева.

На скоро ще помѣстимъ и разговора, който е ималъ г-нъ Тошевъ въ Женеве съ високоинтелигентната и почтенна принцеса Александрина Кантакузино, отъ Букурещъ, председателка на Женския Сюзъ въ Ромъния и видна общественница—при една среща, поискана отъ последната на втория денъ, следъ прочитането декларацията въ конгреса и ще възпроизведемъ фотографитъ и на двамата при тая среща, помѣстени въ броя отъ 17 септември т. г. на немското списание отъ Мюнхенъ „Мюнхенско Илюстрировано списание“, което сжщо, списвано на немски езикъ, се прѣска на всѣкжде по свѣта.

Фотографиитъ сж снети въ залата на конгреса въ момента на разговора.

Добруджа въ картини.

Ние добруджанцитъ най-малко познаваме нашата родина Добруджа. Че и ние имаме чудни хубави къчета, тихи заливи, шумно море, страшно огромни скали, китни брѣгове, тѣжни равнини, трѣбваше да дойде талантливиятъ пейзажистъ, художникътъ добруджанецъ Христо Каварналиевъ и да ги изкара отъ въковното забвение и да ни покаже, че действително, Добруджа крие въ себе си истински перли.

И наистина, каква неизказана радостъ залъ гърдитъ ми, когато видяхъ, че наредъ съ въстроцѣта на цивилизована Европа, наредъ съ екзотичнитъ прелести на средиземноморскитъ острови, горещия Египетъ и снѣжна Русия, нѣколкото табла на нашето крайбръжжие? Тукъ, четката на художника сж една чудна умѣлость е съчетала еднообразието на пустинитъ ни брѣгове, и като че углъбила въ тѣхъ възната шжа на въчно мълчаливата Добруджа.

И скалитъ на Калиакра, вѣчно кѣйщи въ неспокойнитъ води на развълнуваното море, нѣкакъ тѣжно и мрачно се ширятъ въ скучна самота, като че изразяващи скришата болка на цѣлия добруджански просторъ...

Само десетина табла, само десетина елмаза откѣртени отъ сърцето и а забравена Добруджа и разхвърлени средъ ослепителния разкошъ на шума и многолюдна Европа...

Който ще да е синь, на коя да е страна гледайки каква да е снимка или пейзажъ на родното излитва нѣкаква скришана, но едва удържима радостъ въ себе си. Подобна радостъ изпита всѣки добруджанецъ, посетилъ изложбата на Каварналиевъ.

Я. Х. Яневъ

знамена на труда.

По нататъкъ сж нахвърлени чудни зимни пейзажи съ вѣчно натежалото небе на мразовита Русия, катедрали и черкви съ хладитъ богомолци въ топли дрехи, посипани съ снѣгъ, величественитъ Кремль, люлката на рускитъ владетели, съ мрачните стени...

(следва на втора страница)

Картинната изложба въ Б-джикъ.

Отдавна намъ известна бѣлагарски художникъ Каварналиевъ, ето вече месецъ рисува наше крайбръжжие. Проштрувалъ Франция, Белгия, Англия, Гърция, Островитъ, Египетъ, Ориента, преминалъ презъ Русия той пристигна въ ватна Добруджа. Тукъ пристигна тѣмо тогава, когато необятнитъ равнини бѣха още „златното море“ пѣсенята на жезъ звѣнно се носеше въ въздуха на знойния денъ, тогаватъ трудолюбивиятъ добруджанецъ зарѣси последни картини потъ отъ челото постепенно опустяващотъ отъ рѣка.

Въ изложбата си, от-

крита миналата недѣля на 30 септември т. г. въ салонна на клуба на адвокатитъ отъ града ни, наредъ съ многото платна изобразяващи далечни страни, шумни многолюдни градове, пенящи фонтани, тихи езера, снѣжни едници срдъ рускитъ степи и величественни катедрали, грижливо сж наредени и перлитъ на нашата тѣжна Добруджа, отежнати отъ плачушитъ недра на Черно-морското крайбръжжие.

Още сж приетджането прага на неприветливата полутъмна зала все ще видите, наредъ съ величественния палатъ на Версаль и шумниятъ фонтанъ на Нептун, грамадни скали, кацнали

срдъ пенящитъ талази, като че ли откъснати отъ свѣта—скалитъ на Калиакра. Нѣкакъ мудро и тѣжно тѣ етернатъ срдъ бурното море. Самотна чайка разперилъ е криле надъ тѣхъ. По нататъкъ, до тихия венециански заливъ съ ясно синьото небе и въстроцѣтнитъ гондоли, се шири пустиниятъ скалистъ брѣгъ на Кълъчъ-Кьой, които като точно противоположенъ контрастъ на ясноното безоблачно италианско небе, открива своята скръбъ по тъмносинитъ води. Въ дѣсно, където сж наредени колоситъ на желѣзницата Хамбургъ, затъмнени отъ гъстия димъ на фабричнитъ кумини редятъ се низкитъ тукъ таме полусерутени къшурки на града Белчикъ,

чудно съчетани въ пѣстри бои срдъ оголенитъ баири и пенливото море.

На влизане въ дѣво, въ полутъмнитъ ягълъ сж наредени нѣколко платна, изобразяващи непосилния трудъ на пристанищния работникъ; работници мже и жени съ жиливи мускулести ръце и намжчени, строги лица... На среща-вѣктъ на индустрията; грамадни силози, пещи и фабрики затъмняващи съ ваушителенъ видъ мрачното хамбургско небе и като че простиратъ германското индустриално надмощие надъ свѣта. Тукъ, най-вече приковаха вниманието на посетителя германския работникъ, който сж единъ напѣтъ, като че иска да въвлече цѣлиятъ мръвъ подъ победнитъ

ИЗЛОЖБАТА НА ХР. КАВАРНАЛИЕВЪ

Христо Каварналиевъ

Следъ добрия успѣхъ който има въ Балчикъ, Христо Каварналиевъ откри въ недѣля своята художествена изложба и въ градъ Базарджикъ.

По-вече отъ два месеца отъ какъ се установи на добруджанското крайбрежие преброди всѣко по-красиво и забележително кѣтче и отъ своитѣ впечатления направи хубави картини, които ще бждатъ удивлението на публиката.

Мнозина художници сж рисували добруджанскитѣ красоти, даже напоследъкъ нѣма ромѣнски художникъ, който да не е миналъ презъ Добруджа и ако не друго, поне една пробита лодка или кѣоравъ татаринъ да не е нарисувалъ.

Но никой не е рисувалъ и не е схващалъ характерното добруджанско въ неговата цѣлостъ, както е смогналъ да го изрази Каварналиевъ.

Предимно маринистъ и сега най-ценитѣ му картини сж съ морски сюжети и представятъ пейзажи на кѣтчета отъ добруджанското крайбрежие отъ Екрене до Сюртю-Кѡй.

Особено вълшебната ни красавица Калиакра заема почетно мѣсто въ картинитѣ на Каварналиева.

Но освенъ чисто добруджанскитѣ му сюжети, Каварналиевъ излага и множество картини изъ Италианската, френската, Швейцарската и най-вече и зъ руската природа.

Всичко по-интересно отъ Москва е схванато и нарисувано отъ опитното око на вѣщия художникъ въ изящни картини.

Дългъ се налага на нашата публика, масово да посети богатата и извънредно интересната изложба на Каварналиевъ, — като всѣки любителъ на изящното искусство си закупи по-нѣкоя и друга картина.

Тукъ ще видите и египетскитѣ пирамиди, озарени съ червенията на горещото африканско слънце, Кайро и Нилъ, които въ контрастъ на жезката пустиня откриватъ контуритѣ на величественитѣ минарета въ чисто безоблачното небе....

Изложбата на художника Христо Каварналиевъ е една отъ първитѣ, каквато добричани имаха щастието да видятъ. Че е съ та, съ която той ни удостои не трѣбва да се пренебрегне отъ страна на нито единъ гражданинъ. Бедни отъ всѣка една страна ние не можемъ да не възкликнемъ отъ радостъ, че и нашиятъ градъ има щастието да види онова, което бѣше далечно, непонятно, дори и непостижимо за мнозина жадущи за духовна храна.

Поляновъ-Калиакренски.

Изложбата на Каварналиевъ

Трѣбва човѣкъ добре да познава Каварналиева, за да долови веднага, изправенъ предъ картинитѣ на новата му творба преломѣтъ, който изживѣлъ напоследъкъ голѣмия художникъ и които преломъ го е отвелъ къмъ една съвсемъ нова за него насока на творчество!

Революционеръ отъ типа на ония, които бѣлнуватъ да видятъ човѣка щастливъ и доволенъ, изравненъ помежду си съ права и привилегии въ кръга на продиктуното отъ здравия разумъ възможно, Каварналиевъ отдавна ламтеше да прехвърли Китайската стена и се отзове въ приказната за него съвременна страна на равенството и братство! И съ свойственната си упоритостъ да постига желанията, той се добра до Царството на Съветитѣ, скоро за да се завърне отъ тамъ изпълненъ съ разочарования, родили у него стремеза да търси вече изъ нова и друга пжтека, своето слънце!

Впечатленията си отъ живота въ днешна Русия Каварналиевъ сподѣля сега съ насъ, нахвърлилъ съ чудна вещина и при реални настроения въ редицата изложени картини, сякашъ накъсани страници отъ срѣдината на старинната Москва, предотредена отъ историята да импулсира винаги като огромно търпеливо сърдце живота на многомилионната руска земя!

А, изпървенъ, току що отзовалия се въ изложбата зритель остава очуденъ отъ очебиющия колосаленъ трудъ, който художника като никой другъ пжтъ ни излага! И обаянъ отъ сочното разнообразие на множеството табли, той търси най-напредъ да се добере до една тайна, да прочете истината!.. В. Т.

Посетете картинната изложба на хр. Каварналиев

Изложбата на худож.

Хр. Каварналиевъ

Въ салона на клуба на адвокатитѣ се откри изложбата отъ картини на талантилия художникъ Хр. Каварналиевъ. Изложени сж пейзажни табла отъ Москва, Упрайна, Парижъ, Версайлъ, Соренто, Кипри, Неаполъ, Цариградъ, Босфора и др. Въ тѣхъ е заключено богатството и откровенията на едно дарование, говорещо съ багри, съцветия и образи.

Бихме били много неискрени и тенденциозни, ако не се спремъ на тѣзи художествени табла и не икажемъ признателността си къмъ тѣхния творецъ, който искрено казано, заслужава вниманието и поддржката ни, като добре надаренъ художникъ.

Христо Каварналиевъ е единъ отъ малцината доровити пейзажисти, чиито табла изненадватъ, преди всичко, съ лекотата и убедителността на техническото си изпълнение. Въ тѣхъ нѣма неудържимостъ на багритѣ, макаръ на мѣста да се срещатъ твърде високи тонове, тѣ така се приливатъ въ другитѣ, че се получава една цвѣтна хармония, въ която всичко е жива реалностъ.

Най-интересното въ изложбата сж таблата отъ съветска Русия. Тѣ сж нѣщо ново за творчеството на Каварналиевъ. Единъ новъ успѣхъ. Една крачка напредъ, когато кракътъ знае, че подъ него почвата е сигурна. Ясно е отъ картинитѣ, че при пребиваването му въ Москва, вниманието на художника покрай другото — е било приковано отъ динамиката и нервността на съвременния руски животъ на града.

Морскитѣ пейзажи на Каварналиевъ сж облъхвани отъ радостъта и свежестъта на южното небе. Особено силно привличатъ тѣзи отъ Кипри и Соренто. Художникътъ е успѣлъ съ майсторска четка да придаде игривата веселостъ на южното море: боитѣ вавиратъ отъ свѣтло синьо до тъмно зелено съ

специфична нежностъ на баграта, фона свѣтълъ, лжчистъ, понѣкога само — минутно затъмненъ отъ буря.

Каварналиевъ не се задоволява само съ това. Него интересува монументалното, изразено въ картинитѣ, „Нотрѣ Дамъ“, „Паметникътъ на Ленинъ“, „Кремль“, „Паметникътъ на Пушкинъ“ и „Версайлъ“.

Сполучливи сж и неговитѣ „Цариградски картини“, въ които е доловилъ тайната на „Вратата на Ориента“. Въ „Стамбулъ“ сякашъ задъ всѣки свѣтещъ прозорецъ на високитѣ здания се криватъ вълшебнитѣ сѣнища е экзотизма на единъ особенъ, неизвестенъ за насъ миръ. Въобще, изложбата надминава очакванията ни.

Нея трѣбва да види всѣки. Нѣкои може би ще намѣрятъ тамъ много отъ своитѣ бѣнове и мечти по южно море, жи вописенъ брѣгъ и голѣми. Ние приятелски стискаме ржката на даровития художникъ и му пожелаваме по-голѣмъ успѣхъ. В. Т.

Изложбата на Каварналиевъ

Въ недѣля 30 м. м. добруджанскиятъ художникъ маринистъ Хр. Каварналиевъ откри новата си изложба съ картини отъ французката Ривьера, Парижъ, о. Капри, Сицилия, Неаполъ, Цариградъ, Босфора, Москва и Кремль и др.

Дѣлото на художника Хр. Каварналиевъ е творческо пресъздавание на морето-на неговата многолика стихия.

Каварналиевъ гледа на него съ очитѣ на поетъ и затова дълбоко чувствува неговата мъдростъ и динамика.

Започналъ своето творчество като маринистъ съ известни импресионистични похвати, той углѣби своя духъ и почна да пресъздава морето неговия животъ и ритъмъ. Отъ тука многообразието на колорита и широкия замахъ въ картинитѣ му, които правятъ отъ творчеството му едно съзерцание, ед-

на религия.

Следъ цикъла „Простанищни хора“ и цикъла „Варвари“ новитѣ картини на Каварналиевъ сж новъ единъ успѣхъ на българското изкуство.

ПРОДАВАМЪ

воденица, съ хубава постройка, 2 камѣка, единиятъ французки, другиятъ мѣстенъ, еврѣи и бурятъ, съ градина 6 хект. и 6 хект. необработена земя, неходяща се до село Кара Мурата. Условия и споразумение

Иванъ Нѣделковъ

ул. „Винторулъ“ № 32 Базарджикъ.

Продава се

Хамбаръ много солиденъ построенъ изключително отъ джбви дъски (бѣлъ джбъ), съ вмѣстимостъ 30 куб. м. (два вагона) които се „тѣче“ (лесно серазглобява изалобява). Изработка много красива.

Споразумение при АТ. Д. НИКОЛОВЪ ул. Силистра № 49

Давамъ подъ наемъ

мѣсто отъ 600 квадратни метра за дървенъ складъ намиращо се на улици „Stefan Cel Mare“.

Споразумение при Христо Цачевъ (Мазитѣ)

О Б Я В А

По случаи ликвидация разпродавамъ ЛЕЗАРСКИЯ си магазинъ въ БАЗАРДЖИКЪ ул. КАЛЯ КОНСТАНТИНА № 27.

Същевременно продавамъ 4 ДЮБАНА ходящи се въ Базарджикъ ул. БАСАРАЗИЯ ЦЕНИ НАИЗГОДНИ.

Споразумение. МАНИО ИЗ НЕШЕВЪ. КАЛЯ КОНСТАНТИНА № 27. БАЗАРДЖИКЪ

ШВАБИТЪ НЕГОДУВАТЪ

Конгресът от Сиббу прелюдието на едно движение, което правителствата от войната не биха могли да предотвратят.

Професор Ернест Бюхлер, който председателствувал конгреса на швабските избиратели, в речта си при откритието на конгреса, заяви:

— „Стават вече десет години от както влязохме в новата уредба на ромънската държава. Съ голѣмо съжаление си спомняме деня, когато се присъединихме към Ромъния. За нас тоя ден бѣше една пролет на народитѣ след събитията и крушенията които претърпя цѣл свѣтъ. Отъ губавитѣ тогавашни наши бѣнове останаха само горчиви спомени.

Това е въ сѣщностъ извѣстията на председателя на конгреса.

А ето въ кратце и извѣстията на народния представител Рудолфъ Вранш:

— „Положението въ което сме принудени да живѣемъ и непоносимо. Доста сме търпѣли. За последенъ пътъ изказваме явко нашитѣ оплаквания. Въмѣсто закони, владѣе безчинство. Страдаме ведно съ милиони наши граждани. Много се ограбва общественото имущество. Модернитѣ „Балани“ ни иземукватъ цѣлѣ имотъ. Живѣемъ въ пълна несигурностъ. Несигурностъ въ всичко. На това се прибавя и економическата, индустриална и земеделска криза. Ние, миноритаритѣ, имаме да понасяме единъ по тежкѣе товаръ, отколкото ромънитѣ. Постарахме се да се приспособимъ съ тузашния животъ. Ала видѣхме, че злостата която е готова да разнебити тая държава, ще опропасти и насъ.

Нашитѣ искания сѣ:

- а) зачитане на законитѣ;
- б) премахването на корупцията;
- в) пълно равенство за всички.

Три кардинални искания, които представляватъ цѣлата наша програма.

„Обеща ни се едно законно уреждане на миноритарния въпросъ. Така се изрази г. председателя на Мин. Съветъ, Ала въмѣсто закони, научаваме се отъ пресата, какъ во, правителството смѣта, че този въпросъ би могълъ да се разреши и чрезъ постановления. Ние отхвърляме тия постановления и заявяваме още веднѣжъ предъ обществото нашитѣ минимални искания.

„Ако не ни се даде единъ задоволителенъ отговоръ, тогава ще прибѣгнемъ до сръдствата които ни даватъ международнитѣ договори.“

Следъ това взема думата г. Херманъ Плат-

неръ и прочелъ следната резолюция:

„Ние искаме:

- 1) Да се опредѣли и даде полагащата се поддръжка отъ страна на Държавата за нашитѣ професионални училища въ рамкитѣ на правдата, постановленията на морния договоръ, на конституцията и училищнитѣ закони.

- 2) Признаване автономността на нашата евангелска църква като духовна и административна власт въ евангелскитѣ училища.

- 3) Удовлетворение на нашия искъ, за да можемъ да си служимъ съ матерния си езикъ предъ административнитѣ и сѣдебни власти.

- 4) Пълното право на нашитѣ синове да заематъ държавни служби, и възстановяването на служба на тия които сѣ спечелили правата си въ последно време.

- 5) Изравняването въ права съ нашитѣ съграждани ромънци, въ економическия животъ. Премахване на специалнитѣ данѣци за миноритаритѣ.

- 6) Исправянето на несправедливоститѣ извършени спрямо швабитѣ, по случай прилагането на аграрния законъ и експроприацията.

„Швабскитѣ избиратели искатъ да бждатъ напълно осѣтлени върху въгледитѣ на правителството относно нашитѣ права.

„Пътятъ, който трѣбва да следваме е ясенъ за насъ: на първо мѣсто той води предъ отговорнитѣ водители на нашата държавна политика, и ако тѣ не удовлетворятъ нашитѣ основателни искания, ще бждемъ принудени да апелираме предъ международнитѣ форумове.“

Негодузанията на швабското малцинство представлява едно политическо събитие, предъ чиято важностъ едно предвидливо правителство не може да не обърне внимание.

Причинитѣ отъ незадоволства на това население трѣбва да бждатъ премахнати часъ по скоро.

БЪРЗАТЕ.

Да си купите сухи Габарови и мешови дарва, отъ България по 1.30 лей кгр. франко депозита на С. Близнаковъ сие до Гарата под градина де копий, бивше хотелъ Дима.

Продава се камионета

„Ford“, малко употребявана, съ нови каучуци и пиеси.

Условия много износни.

Споразумения въ РЕДАКЦИЯТА

Нови празни вѣчки

ще намерите при

Ив. Зеленодрѣвски

на цени най износни

Продавамъ или давамъ подъ наемъ 55 хектара ниви находящи сѣ въ землището на С. МАНСЪ-РОВО.

Условия при стопанина: ПЕТЪРЪ Д. КИРОВЪ ул. „Буковина“ № 8 Базарджикъ

ПРОДАВАМЪ

Двуетажни дюкани

на ПИАЦА ПЪЧЕИ (Шадрафана) № 27 и 30 —

На улица ИЛЯНА

№ 10. И една еднуетажна

къща на улица РЕЖЕЛЕ

КАРОЛЪ № 81 съ 300 кв.

м. дворъ.

Справка

СТ. АБАДЖИЕВЪ

ПРОДАВАМЪ

4.5 хектара ниви находящи се въ с. СЕМИЗЪ-АЛЖ общ. Опанча. Споразумение

Илия Петровъ

ул. Василе Александри 65 Базарджикъ

ИЗГУБЕНО Е

малко кученце, бѣло съ черни петна по тѣлото. Отговаря на името „ЦУКИ“.

Който го доведе при менъ ще получи добро възнаграждение.

Ионъ Джережи

ул. Мирча челъ Маре № 4

напълваше мислитѣ му и виденията, които се ризаха предъ очитѣ му, докарваха това странно божество у него несмущавано отъ страдания и болки. Той приличаше на сомнамбулъ, който най-спокойно върви по края на нѣкоя бездна.

За какво не си спомняше той, какво не въ-зобновяваше въ паметта си. Виждаше се отново въ града, здравъ спретнатъ въ черния си рединготъ, съ гладко причесана и напомадена коса, щастливъ съ любовта си, вдъхновенъ отъ веща телнитѣ слова, които му нашепватъ преснитѣ и дѣхави цѣвта върху таблата му. Често той си спомняше и за бѣлата хризантема, тъй жестоко стъпкана въ калъта отъ лошия оня войникъ. Спомняше си и за хубавото момиче, което бѣше му дало, но неговитѣ чѣрти се тъмнѣха и чезнеха въ паметта му и намѣсто него, по-ясно по-живо се явяваше образа на Цѣвтана. Той и поднася сѣщата тая хризантема, и чистата и като снѣгъ бѣлина го обхваща съ примирение и тъга.

— Господице — печално говори той — взе-те! Бѣла хризантема. Прощаване. Нѣма вече нова любов!

И хубавото лице на Цѣвтана съ черната лунка на бузата и тоя пътъ не се усмихва. Изподъ дългитѣ ресници тъмнитѣ и очи го гледатъ продължително и скръбно. Жално, до болка жално му става за самия него и, забравилъ отдавна майчина милувка, не видѣлъ нежността на сестра,

ма, тъй странна сръдъ безкрайната злочестина наоколо, лесно посочватъ групата, кждето е Люцканъ. На чело е Рачо Самсарътъ. Той крачи отпуснато, бавно и силно невздръжани хули противъ цѣлия свѣтъ. Следъ него се полюлява Вартолмей, които изглежда сега по високъ, защото отъ денъ на денъ повече изтънява. Но той е по-търпеливъ и въ сипкавия му гласъ още звучатъ весели и добродушни ноти. Тукъ сѣ и Кръстанъ и Митю Караколевъ. Тѣ и двамата почти запазватъ силитѣ си, но мълчатъ и свирепо гледатъ предъ себе си. Между тѣхъ, или малко по-назадъ върви Люцканъ. Той е изпадналъ и отмалѣлъ повече отъ всѣкога, но невидимото блаженство, което тай въ себе си, каточе расте и се усилява: потрескаво и по прехласнато горятъ очитѣ му, той се усмихва понѣкога и тихо продумва нѣщо на себе си.

Бѣлата хризантема, макаръ повѣхнала вече, стои на гърдитѣ му. Но сега, не тъй незабѣлзана оставаше тя. Често пъти най-груби шегѣ, подмѣтания и псувни изкарватъ Люцкана изъ мечтателния му захласъ. Разбира се, намѣсата на Караколевъ, поправка всичко. Но веднажъ Люцканъ се случи самъ. Двама войника токущо бѣха се били за парче кукурузъ и двамата схванати отъ нечовѣшка яростъ, подобно на гладни вълци. Люцканъ неволно се запря и се загледа. Единиятъ войникъ избѣга. Изведнажъ Люцканъ се намѣри

Докторъ А. С. Салби

Бившъ лекаръ въ болницата „Lariboisiere“ въ Парижъ.

Бидейки известно време въ странство за изучаване на новитѣ методи, завърна се на ново в града ни и приема болни.

Специално по болести на очитѣ, носа, ушитѣ и гърлото.

Извършва операции по най-новитѣ методи Провѣрва зрението, подбира очила и прави прокцизиране на очи.

Медицинския кабинетъ се помещава въ дома на Алекси Момовъ ул. Принципеса Елисабета № 4.

Преглежда ежеднев-до 9—12 и 3—7, въ не-неля отъ—9—12.

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАС

Еднѣ сенза-
ционенъ до-
кументъ

Столичнитѣ вестници потвърждаватъ, че единъ отъ виднитѣ водители на народната партия, случайно е намѣрилъ единъ сензационенъ документъ, който за сега се пазел въ най-голъмата тайна.

Авересканиѣ, който знаели съдържанието на тоя документъ, силно сж убедени, че неговото публикуване ще срази едно видно политическо лице, а може би ще се сгромоли и цѣла политическа партия.

Както се говори, този документъ щѣлъ да се публикува още презъ настоящата седмица.

Борба за свобода
и хлѣбъ

Официозътъ на националъ-църанистката партия, въ предпоследния си брой, на уводно мѣсто публикува статия въ форма на апелъ, каквато до днес нито единъ от ромънскитѣ вестници не сж публикували. Отъ край до край тая статия е препълнена съ крайно дръзки заплашвания и никога не се е запомнило въ никоя политическа борба статия отъ подобенъ характеръ. Тя е озаглавена: „На борба“ и свършва:

„Всички поданици трѣбва да калятъ волята си. Всички трѣбва да иматъ предъ видъ, че наблюдава очаквания день, когато трѣбва да се извоюватъ правата и законитѣ тамъ, кждето царува своеволията на срднитѣ вѣкове, съ каквито и да е средства.

Сѣга ще се види, дали настоящето робско положение е било фатално и дали цивилизованитѣ народи ще му отворятъ вратитѣ си.

Имайки предъ видъ войната, която се подготвя, единъ единственъ гласъ трѣбва да екие:

— „На борба за насщния и за „свободата“.

Българитѣ въ Ромъния

Буквално произвеждаме телеграмата на „Универсулъ“ получена на 1 ш. м. отъ Прага.

„Лигата на О. Н. е продължила своята работа. Въ подкомисията за малцинствата е говорилъ българския делегатъ, който е изложилъ точната дефиниция по въпроса на малцинствата.

Въ подкомисията за сближение на балканскитѣ народи, българскитѣ делегатъ е говорилъ за сждбата на българскитѣ малцинства отъ Гърция и Ромъния.

Ромънскитѣ делегатъ, изтъкналъ, че всички малцинства отъ Ромъния иматъ пълно право да образуватъ частни национални училища.

Зжболекарски кабинетъ
М. Митрани

Имамъ честь да съобща на почитаемата клиентела, че примѣстихъ жжболекарския си кабинетъ отъ ул. Режина Елисабета на ул. Нягое Басарабъ, жгълъ съ ул. „Кроникарулъ Уреке“ № 1 въ кжщата на Г-нъ Шуга Бенароя до земледѣлския консилератъ.

Приемни часове всѣки день отъ 8-12 и следъ об. отъ 2—6. ч.

Г-ца Данка П. Танева

и
Г-нъ Асенъ Велковъ
сгодени

Пчеларово

Базарджикъ

ROMANIA

Corpul Portărilor Tribunalului Caliacra
Publicațiune de Vânzare.

No 6898

1928. Septembrie 26

In baza adresei D-ului Judecator al ocolului Mixt Bazargic No 1656 | 928 se publica spre cunoștința generală că în ziua de 10 zece octombrie 28 începând de la orele 10 dimineața înainte se va vinde cu licitație publică în preșia în fața Primăriei Irigea Jud Caliacra averea mobilă și proprietatea debitorilor Ivan Petrof și Petre Ivanof din satul Jaferli Iuciorman com Irigea, compusa din următoarele.

Patru mii kgr. grâu de toamnă depozitat într-o magazie din curtea debitorilor. 2). Șase cai culoarea мурга în toate de 6 până la 10 ani, 3) Una vacă culoarea рошatică în etate de 6 ani.

Aceasta pentru despăгубirea creditorului Nicola Icerenschi din Bazardgic cu suma de lei ce are a primi de la numitul debitor în baza cărței de judecata cambiala No. 684 | 927 a jud. ocol. Mixt Bazargic și investit cu titlu executor a № 927 plus cheltuelile de urmărire și timbre. Vânzare se va ține pe bani гата

Portarel, N Rădulescu

Продава Важно за земледѣлци

се една машина харманка.

Английска система. Локо- По случай земенето на мобилъ 10 конски сили по-голъма сеялка продава батозата отъ 8 конски сили една малко употребявана сеялка системата вътрешенъ апаратъ за дребна плява. „FLEITER“. 13 бразди Нови каиши и всички съ сачове.

нуждни инструменти.

Продава се съ гаранция

за солидностъ и работа

при съвършено износна

цена. Продава се и по

отдѣлно.

Споразумение: Въ желѣ-

зарския магазинъ на

Янко Радевъ

до старата борса

Базарджикъ.

Споразумение

Юрдан Василевъ

с. Горица об. Преселени

Димитъръ М. Табаковъ

ПРОДАВА КЖЩАТА

си на улица „Редже-

Кароль“ № 66.

Базарджикъ.

КИНЕМАТОГРАФИ

— 58 —

Кино МОДЕРНЪ
„ВЕСЕЛАТА
ВДОВИЦА“

Великолепна филмова драма
въ 10 голѣми части
Всѣки день свири струненъ
оркестъръ.

КИНО БРАГАДИРУ

„МАРА
МИРЗЕВА“

съ жанъ Анжело и Мария
Якобини

лице съ лице срещу тоя, който бѣше надвитъ и ограбенъ. Какво страшно и обезобразено отъ ядъ бѣше това лице! Погледътъ му, помжтенъ и дивъ, се спира върху нестѣзнателната усмивка на Люцкана, злобно се насочва и къмъ бѣлата хризантема.

— Ти какво се хилишъ пѣкъ бе! Вижъ го ти! И съ китка!

Доде Люцканъ се усѣти, той грабна хризантемата, хвърля я на земята и безжалостно я тѣпче съ ботушитѣ си.

— Чакай! Недей моля ти се. Чакай, какво... Ама защо тъй...

Изкривеното отъ ядъ лице на войника се обръща още веднѣжъ къмъ него. Последва груба псувня.

— Хората мратъ отъ гладъ, а той съ цвѣте се кичилъ!

Люцканъ поглежда къмъ земята и отъ хризантемата не вижда ни следа, поглежда и подиръ войника. Очитъ му се премръжватъ отъ сълзи.

— Какво има? — пита Караколевъ, който току що пристига.

— Цвѣтето ми стжика. Нищо не му правятъ хората, а той... Стжика го на —! И Люцканъ се разплака, както плачеше нѣкога, когато му удриха бомбето въ земята и дърпаха политъ на редингота му. Другъ да бѣше на мѣстото на Караколевъ, би се смѣлъ съ гласъ. Но ловецътъ по-

знаваше добре Люцкана; при това бѣше изгладнѣлъ и страшно озлобенъ.

— Кажи ми го кой е! Кажи ми го само кой е! — викаше той.

Но войникътъ е далечъ и не Люцканъ бѣше човѣкътъ, който можеше да го различи и познае между безбройнитѣ еднакви фигури.

Тия груби обноски обиждаха Люцкана до дното на душата му. Той не можеше да мрази никого, но започна да се бои и да отбѣга всички. Огорченъ, беззащитенъ и слабъ, той чувствуваше че умира отъ мъка — най злостенъ и най сиротенъ отъ всички хора на свѣта. Не разбираше какъ бѣше попадналъ тука и де отива. Войната до скоро го увеличаше, помнеше и разбираше правдично, когато отъ всички страни се сипѣха потоци цвѣтя, грѣха на слънцето, говорѣха на своя чуждъ и таинственъ езикъ. Това бѣше хубаво и весело. Но войната, която виждаше сега, бѣше безмилостна и страшна и, главно, неясна и неправдана. Каточе нѣкаква зла и враждебна сила бѣше го грабнала и го влачеше въпреки волята му. Той не можеше да се противи и вървѣше тамъ, кждето отиваха всички. Едно бѣше ясно за него: миналото. Мирниятъ и безвреденъ животъ, катадневната работа, за която трѣбваше само хубаво време, слънце и една табла съ цвѣта. Тоя животъ възкрѣсваше сега съ споменитъ му.

— 59 —